

Irány a szentendrei skanzen!

Természeti értékeink bemutatása mellett nagyon fontos az épített örökség megismertetése is a fiatal nemzedékkel. A népi építészet hagyományait mutatják be a szabadtéri néprajzi múzeumok, skanzenek. Ilyen hazánkban több településen is található (Zalaegerszeg, Nyíregyháza, Szentendre). Legismertebb a szentendrei, amely 1967 óta folyamatosan épül a Pilis lábánál. Nagy tájegységeket mutat be faluszerű épületcsoportokon keresztül.

Iskolánk több mint 200 diákja nagy izgalommal várta április 25-ét. Örömmel vették tudomásul szülők, gyermekek és pedagógusok, hogy az esélyegyenlőség elvét megtartva minden 8-10 éves diákunk kirándulhat.

A két órás utazást türelemmel viselték a gyerekek. Borongós időben indultunk. Reménykedtünk abban, hogy majdcsak eláll a szemerkélő eső. A szürkeségbe azért némi színt vitt az átutazás Budapesten. A rakpart mentén haladva megcsodálták a gyerekek a Gellérthegyet, a Duna hídjait, a budai vár felújított Várkert Bazárját, a siklót, az Országházat, a Margitszigetet.

Megérkezés után minden osztály a saját programjára figyelt. Tízórai, no meg egy kis futkosás után térképpel a kezünkben elindultunk a foglalkozásokra. Ezek a következők voltak:

Falusi iskola és tanítólakás	3.a és 3. d
Fazekasság	3.c
Játékvilág	3.b
Munkák a házban és a házkörül	4.a
Mi a szösz?	4.b
Bőrművesség	4.c
Élet a tanyán	4.d

A közel egy órás programok emlékeztetések maradtak. Minden alkalommal rövid bevezető beszélgetés után komoly munka kezdődött. A foglalkozásokra nem vetődhetett a szegregáció árnyéka sem, mivel minden gyermek kapott feladatot. A kézműves óra emlékeként hazahozhatták alkotásaikat.

A régi tanyasi, falusi életre a családon belüli munkamegosztás volt jellemző. Ezeket bizonyította be a múzeumpedagógus a fiúknak és külön a lányoknak. A fiúk morzsoltak, daráltak, állatokat etettek. A lányok ágyaztak, takarítottak, s ebédre a frissen köpült vaját kenyérre kenték.

A falusi iskola fegyelmezettsége, a felnőttek iránti tisztelettudó beszéd és magatartás meglepte a kis diákokat.

A folyamatos eső miatt a fennmaradt szabadidőben igyekeztünk fedett helyeket keresni. Így ebédelhettünk egy pajtában. Ellátogattunk mézeskalácsos műhelybe. Meglestük a gyertyaöntés fortélyait, s természetesen vásároltunk a szatócsboltban. De dagasztottuk a sarat a régi magyar háziállatokat bemutató udvarban is.

A Felső-Tiszavidéket bemutató falurész legszebb épületét, az 1646-ban épült mándoki református templomot is megnéztük. A csodálatosan faragott szószék

és padok, a festett fakazettás mennyezet ámulatba ejtette az ázó-fázó gyerektársaságot.

A kora délutáni órákban indultunk haza. Megrökönyödésünkre a város szélén ragyogó napsütés fogadott. Az otthon megivott meleg tea és a forró fürdő jótékonyan hatott. Hétfőn alig jelentett beteget valaki. Így azután újra átbeszélhettük az élményeket. Többen jelezték, hogy a nyáron szívesen elmennének családjukkal is szétnézni, no meg kipróbálni a sok játékot, amelyet kihagytunk az időjárás miatt.

Összegzésként elmondható, hogy az ilyen tanulmányi kirándulásokra szükség van. Egyre több család mond le a kulturálódás ilyen formájáról. A gyerekek lelkesen kapcsolódtak be az interaktív foglalkozásokba. Érdeklődésüknek csak az idő szabott gátat.

Kecskemét, 2014.május 04.

Karácsonyi Zoltánné
Karácsonyi Zoltánné